

Strenču psihoneiroģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze

PARKS

2004. gada

Nr. 8

oktobris

= 1 =
REDAKTORA SLEJA.

Sveicināti!

Atkal klāt ir rudens un kārtējais "PARKA" numurs ir klāt. Bet man tas ir pirmsais. Nezinu kā man veiksies šajā darbā, bet es jūtu kolēgu atbalstu, tādēļ ceru, ka viss būs labi.

Es vēroju cik tomēr skaista ir mūsu Latvijas daba, sajūtu cik dzestrs gaiss ir ik rītu, cik spilgtās krāsās krāsojas meži, koki un krūmi. Kaut gan aukstās salnas ir nocirtušas pēdējos rudens ziedus, tas tomēr nespēj mūs skumdināt. Cerēsim, ka lietus noskalos visas skumjas mūsu sirdīs, un krāšnieji saulrietē dos mums spēku visai ziemai. Rudens ir arī velu mēnesis un daudzi mūsu mīlie, tuvie cilvēki šķiras no mums. Bet mēs stiprināsim viens otru ar labu vārdu un mīlu smaidu. Ľausim dzērvēm aiznest mūsu skumjas līdzi un gulbjiem izkliegt mūsu bēdas. Drīz jau Latvijas lauki nosegsies ar baltu sniega segu un ielies mieru mūsu dvēselēs un sniega baltums atmirdzēs mūsos. Smelsimies spēku dabā un apkārtējo cilvēku dvēseles siltumā !

Veiksmi mums un gaidām atsaucību no Jums !

Latvijas nakts...

*Pāri Latvijai nolaizas nakts –
Un tālumā smaržo miglas vāli,
Es pieceļos no rasainās zāles
Un eju saulrietam pretī.

Tas laikam ir sapnis,
Bet varbūt nomoda murgi.
Es tevi mīlu Latvija,
Jo tāda Tu esi vienīgā.*

*Caur bēro zirgu smiekšiem
Dzirdu baznīcas zvanus.
Tur sirmais vīrs
Iezvana svētvakaru.

Sirsina zaļais sienāzis.
Kā negudras smaržo pļavas,
Bet tad, kad krāsosies kļavas,
Es rimšos Tavās skavās.*

= Ar cieņu Agita Vilnīte =

Par Slīmnīcas Pacientu Padomi...

Pēc manām domām, tā ir organizācija, kurā sanāk kopā domu biedri un apspriež sev svarīgus jautājumus. Piemēram, sadzīves apstākļi slīmnīcā, jaunākās ārstēšanas metodes, kā arī vienkārša aprunāšanās par dzīvi. Šo debašu laikā mēs nonākam pie secinājumiem, ar kuriem pēc tam dodamies pie sev tuvākā sociālā darbinieka, kurš mums dod padomu, kā rīkoties tālāk – vai nu griezties pie savas dzīvesvietas sociālā darbinieka vai ārsta.

Pagaidām mums zināmi ir divi piemēri, kā veidojušās Pacientu padome Aknīstē, un ir arī modelis. Man labāk patīk, protams, Zviedrijas variants, bet tas nenozīmē, ka tas mums jākopē pilnībā – mēs varam ieviest savus grozījumus. Tas viss mums ir priekšā un tapšanas stadijā. Galvenais ir mums visiem turēties kopā un nonākt pie kopīga kopsaucēja. Runāsimies, apspriedīsimies un palīdzēsim viens otram.

= Agita Vilnīte =

Paldies visiem, kas jau ir iesaistījušies Pacientu Padomju veidošanā. Tiem, kuri vēl nezin, kā to darīt un ko tas dos pacientiem, organizēsim tikšanās nodalās ar Pacientu Padomes aktīvistiem. Šajās tikšanās atbildēsim uz visiem Jūs interesējošiem jautājumiem. Tikai darbojoties var iegūt rezultātus un kopīgi risināt mūsu sasāpējušās problēmas. Kopīgi mēs varēsim sakārtot slīmnīcas vidi un aprūpi, pilnveidosim sadzīvi un izklaidi, tāpēc lūdzam aktīvi iesaistīties šajos pasākumos arī pacientus.

Sekojiet līdzi informācijai un esiet atsaucīgi, atbalstot mūs šajā Joti vajadzīgajā darbā.

= Inga Laicāne =

Par pasākumiem Pacientu Klubā...

Visi gaida pasākumus jaunajā Pacientu Klubā un jau notikušās divas deju pēcpusdienas tika kupli apmeklētas. Daudzi priecājās par skaistajām telpām un ērto deju zāli, bet tās var ātri zaudēt savu spožumu, ja mēs tās nesaudzēsim un nekopsim. Es ceru, ka visi saprot – pēc pasākumiem telpas ir jāsakopj. Paldies 1. nodalās pacientēm, kuras bija Joti atsaucīgas un pēc pirmās balles telpas sakopa. Diemžēl citās nodalās ir pacienti, kas grib, lai pasākumi būtu biežāk, bet uzskata, ka telpu sakopšana un kārtības ievērošana uz viņiem neatliecas.

Tas ir MŪSU KLUBS un tas, kāds viņš būs ir atkarīgs tikai no mums pašiem. Vai tad Jūs gribētu dejot uz netīras grīdas un piemētātu izsmēķu sabiedrībā ? Protams, ka nē ! Tāpēc mēs ceram, ka Jūs turpmāk būsiet pietiekami intelīgenti, lai tas vairs neatkārtotos...

Ceram uz sapratni un Jūsu atsaucību turpmāk !

= Jūsu Pacientu Klubs =

= 2 =
NUMURA VIESIS.

Ieva Leimane-Veldmeijere ir Latvijas Cilvēktiesību un etnisko studiju centra (LCESC) un Sorosa fonda- Latvija programmas “Cilvēku ar garīgās attīstības traucējumiem un garīgi slimīgo interešu aizstāvībai” direktore. Viņa atrada laiku sarunai ar avīzes “Parks” literāro redaktoru Kārli Kukuri.

Kārlis: *Lūdzu pastāstiet par sevi – dzimtā puse, skolas un studiju gadī, darbs!*

Ieva: Esmu dzimus Vidzemē, Madonā un vēl arvien ik pa laikam apciemoju vecākus un brāli, kas dzīvo netālu no Gaiziņkalna. Skolas gadus pavadīju Madonas 1. vidusskolā, kas vēlāk pārtapa Madonas pilsētas ģimnāzijā. Pēc

vidusskolas beigšanas iestājos Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē un ieguvu gan bakalaura, gan maģistra grādu filozofijā. Papildus esmu stažējusies dažādos cilvēktiesību kurso - nozīmīgākie no tiem Turku universitātes Cilvēktiesību institūta kursi Somijā un Centrāleiropas universitātes kurss veselības likumdošanā Budapeštā. 1994-1996. gadā strādāju Mārupes vidusskolā par vēstures, ētikas, loģikas un filozofijas skolotāju. Savukārt kopš 1995. strādāju Latvijas Cilvēktiesību un etnisko studiju centrā (LCESC), kas patreiz ir mana vienīgā darba vieta.

Kārlis: *Sabiedrības izglītošana un informēšana par cilvēktiesībām, šo tiesību situācijas analīze un pētniecība, juridisko konsultāciju sniegšana par cilvēktiesību pārkāpumiem. Informācijas sniegšana par cilvēktiesību aizsardzības iespējam. Tāds ir LCESC darbības iiss raksturojums. Ko teiksiet Jūs?*

Ieva: Jā tie ir mūsu pamatdarbības veidi, lai gan patiesībā darbojamies diezgan plašā amplitūdā un ir grūti uzskaitīt un pāris teikumos raksturot visu, ko darām. Pamatā darbojamies divās jomās: cilvēktiesību situācijas izvērtēšanā un uzlabošanā slēgta tipa iestādēs: cietumos, policijas izolatoros, psihoneiroloģiskajās slimnīcās un pansionātos, nelegālo imigrantu izmitināšanas nometnē; un sabiedrības integrācijas jomā. Kopš 2001. gada LCESC īsteno arī Sorosa Fonda-Latvija mums nodoto programmu „Cilvēku ar garīgās attīstības traucējumiem un garīgi slimīgo interešu aizstāvībai”. Esmu šīs programmas direktore un bez citiem darba pienākumiem pārraugu arī finansējuma un projektu piešķiršanu organizācijām, kas vēlas attīstīt alternatīvās aprūpes pakalpojumus gan personām ar garīgās attīstības, gan personām ar psihiskās veselības traucējumiem. Informāciju par mums varat arī iegūt mūsu organizācijas mājas lapā www.humanrights.org.lv

Kārlis: *2003. – 2004. gadā sadarbojoties LCESC, Sorosa fondam – Latvija un BOVSIA “Strenču PNS” risinās projekts “Alternatīvā aprūpe dzīvesvietā”. Kā radās minētais projekts?*

Ieva: Katru gadu maijā LCESC izsludina projektu konkursu, kurā aicina organizācijas, kas vēlas īstenot alternatīvās aprūpes projektus iesniegt projektu pieteikumus. Pavasarī Inga Esīte griezās pie manis ar projekta ideju un jautāja, vai tas varētu būt kaut kas mums interesants. Izrunājām, kas projekta ietvaros būtu reāli paveicams un Inga iesniedza mums projektu, kuru vērtē neatkarīga ekspertu komisija. Es pati nekad projektus nevērtēju, tāpēc maksimāli palīdzu ar konsultācijām ikvienam projekta iesniedzējam. Ekspertus ļoti ieinteresēja projekta ideja un pēc sekmīgas intervijas un 2. papildinātās projekta pieteikuma iesniegšanas Komisija piešķīra Strenču PNS finansējumu šī projekta īstenošanai. Mēs no Rīgas ar lielu interesi vērojam šī projekta gaitu, jo uzskatām, ka tas Latvijā uzsāk veiksmīgu attiecību modeli starp pacientu, viņa ģimeni, slimnīcu un pašvaldību.

Kārlis: *Sabiedrībā pastāv milzīga stigma pret garīgi slimīgiem cilvēkiem. Viņi tiek diskriminēti, nesaujot viņiem veidot normālas attiecības ar sabiedrību. Kā uzskatāt Jūs? Kā labot šo situāciju?*

Ieva: Jā stigma diemžēl ir pastāvējusi visos laikmetos un visās valstīs. Es nezinu nevienu valsti, kur šīs stigmas pret garīgi slimīgiem cilvēkiem nebūtu. Katrā ziņā mums ir jādara viss iespējamais, lai to mazinātu. Diemžēl nav viennozīmīgas atbildes vai gatas receptes kā mazināt stigmatu. Protams, palīdz labi pārdomātas sabiedrības informēšanas kampaņas, regulārs darbs ar masu medijiem, bet tas vienmēr ir laikietilpīgs process vairāku gadu garumā. Domāju, ka stigma mazināsies tikai tad, kad pacienti būs pilnībā integrēti sabiedrībā un varēs dzīvot mājās vai grupu dzīvokļos, un saņemt uz vietas gan ārstniecības, gan sociālos pakalpojumus. Jo, ja garīgi slimīgi cilvēki dzīvos sabiedrībā un nebūs izolēti pansionātos, tad arī sabiedrība pamazām sapratīs un pieņems garīgi slimīgi pacientus.

Kārlis: *LCESC kopā ar LMA Psihiatrijas Māsu (PM) apvienību izstrādāja metodisko materiālu “Kā sākt pašpalīdzības grupas?”. Zinu, ka šādas grupas jau pastāv. Ko par tām teiktu Jūs?*

Ieva: Pašpalīdzības un atbalsta grupas, kurās apvienojas pacienti ir ļoti laba iespēja pacientiem rast savstarpēju atbalstu, uzticību un atgūt pašapziņu. Nereti no pašpalīdzības grupām izveidojas spēcīgas pacientu interešu aizstāvības grupas, kas, saskaņoti un pārdomāti darbojoties, pat spēj ietekmēt valsts politiku psihiatriskās palīdzības jomā. Latvijā pašpalīdzības grupu kustība ir mazattīstīta, tomēr priecājos par tām nedaudzajām grupām, kas ir izveidojušās.

Kārlis: *Ir informācija, ka Sorosa fonds - Latvija un LCESC izstrādājis projektu = grupu māju izveidošanai Gārsenē. Kas (kā) īsti ir ar "Džordža dzīvokli"?*

Ieva: Par „Džordža dzīvokli” Aknīstes PNS pacienti iesaukuši mūsu atbalstīto treniņdzīvokli, kur pacients, kas ilgstoši – gadiem ilgi, pavadījis laiku slimnīcā, 3-6 mēnešu laikā var apgūt nepieciešamās prasmes dzīvei sabiedrībā. Tas darbojas no 2003. gada sākuma un ir domāts kā starpposms starp slimnīcu un atgriešanos mājās, un grupu dzīvokli. Aknīstē, sadarbībā ar Aknīstes PNS, Pacientu padomi un sabiedrisko organizāciju „Paspārne”, pēdējos četrus gadus mērķtiecīgi gatavojam pacientus dzīvei sabiedrībā. Aknīstes slimnīcā tika aprobēta un pirmoreiz izmēģināta Dzīves iemaņu programma, kuru nu jau arī zina Strenču pacienti. Tika īstenota apmācības programma par HIV, AIDS un seksualitāti, tika atvērts treniņdzīvoklis, atvērts pacientu suvenīru veikaliņš Gārsenes pagastā un kā noslēgums paredzēts izveidot grupu māju Gārsenes pagasta piešķirtajā ēkā, kam nepieciešama renovācija. Grupu mājai sākuma, jeb kā mēs sakām „sēklas” naudu, renovācijas projekta izstrādei un ūdens vada ievilkšanai piešķīra LCESC un Sorosa Fonds-Latvija, bet vēl ir nepieciešams piesaistīt daudz līdzekļus no citiem fondiem. Grupu māja Gārsenē ir viens no maniem un Aknīstiešu lielajiem sapņiem, un ceru, ka mums to izdosies īstenot.

Kārlis: *Sabiedrība, valsts institūcijas, organizācijas ik dienas “baro” invalīdus ar solījumiem, tomēr es zinu, ka PM apvienība, Sorosa fonds – Latvija, LCESC veic konkrētas lietas. Vai ir kādas jaunas idejas un projekti?*

Ieva: Jā, šī gada konkursa rezultātā organizācija „Paspārne” saņēma finansējumu pacientu kafejnīcas atvēšanai Gārsenes pagastā, blakus jau pieminētajam veikaliņam. Šī būs pirmā pacientu kafejnīca Latvijā, tāpēc ceru sabiedrība to pieņems. Savukārt PM apvienība kopā ar Čehijas kolēģiem nākamgad pavasarī īstenos nedēļu ilgu apmācību profesionāļiem par garīgi slimio pacientu profesionālo rehabilitāciju un iekārtošanu darbā. LCESC 2005. gada sākumā publiskos pētījumu par cilvēku ar intelektuālās attīstības traucējumiem nodarbinātības un izglītības iespējām. Tāpat LCESC kopā ar citu valstu partneriem šobrīd gatavo politikas analīzes pētījumu par cilvēktiesībām psihiatrijā Baltijas valstīs un Krievijas Federācijas Kaliningradas apgabalā. Pētījums arī tiks publiskots nākamā gada pirmajos mēnešos. Par citām idejām pagaidām atturēšos runāt, jo tās atkarīgas no tā, vai tiks piešķirts finansējums vai nē.

Kārlis: *Š.g. oktobrī risinājās kampaņas "Arī garīgi slimajiem ir cilvēktiesības" pasākumi – konference, semināri, rekfāma LTV – 1 par kampaņas tēmu, raidījumi "Kopā" un "Viss notiek", izstādes un koncerti. Akcija noslēdzās ar koncertu Vērmaņdārzā, Rīgā. Cilvēki ar garīgas veselības traucējumiem runāja, dejoja un dziedāja kopā ar "Autobusu debesis", "Gaujmalietēm", Santu Kasparsoni & Ēriku Gruzniņu, "Tini", Mariju Naumovu, Normundu Rutuli – NETICAMI ! Kā īsti radās ideja par šīs kampaņas nepieciešamību ? Kas to veidoja, radīja, atbalstīja ?*

Ieva: Jā, tik plaša kampaņa Latvijā notika pirmo reizi un tās pamatmērķis bija mazināt stigmu sabiedrībā un veicināt izpratni par alternatīvās aprūpes nepieciešamību. Ideju par kampaņas organizēšanu saņēmu no saviem Budapeštās kolēģiem Atvērtas Sabiedrības institūts (šī organizācija pārstāv Dž. Sorosa finansētās programmas visā pasaule). Ziemā tika izsludināts konkurss, kurā organizācijas varēja pieteikt kampaņas idejas- atlasi veica LCESC Garīgās veselības ekspertu komisija, kura tālākai vērtēšanai uz Budapeštu nosūtīja 2 projektus. Budapeštās kolēģi priekšroku deva PM apvienības, SO „Paspārne” un Hansa Media projektam. Tā nu jūlijā beigās mēs, vairāku partnerorganizāciju darba grupa, sākām gatavot kampaņu. Kampaņai pamatfinansējumu deva Atvērtās sabiedrības institūts (Budapešta) un Sorosa Fonds-Latvija. Taču bija nepieciešams papildus finansējums, ko nodrošināja Hansa Media, Latvijas TV, Latvijas Radio, Sēlijas novada TV, Vidusdaugavas TV, Parex banka, Eli Lilly, Jansen Pharmaceuticals.

Kārlis: *Strenču PNS no 2004. gada 30. janvāra ir sava avīze "PARKS". Ir nodots ekspluatācijā "Patientu klubs". Veidošanās stadijā ir Patientu Padome, kas drīz uzsāks savu darbu. Ko Jūs gribētu novēlēt un ieteikt Patientu Padomei, "Parka" veidotājiem un lasītājiem ?*

Ieva: ļoti priecājos, ka vēl vienā Latvijas slimnīcā ir šāda pacientu aktivitāte. Vēlu izturību jums visiem un turpинет attīstīt avīzi. Ceru drīz dzirdēt kā sokas Patientu padomei!

Kārlis: *Sirsnijs PALDIES par sarunu un visiem Jūsu labajiem darbiem ! Redakcijas un lasītāju vārdā novēlu, lai piepildās viss, ko Jūs ar saviem domubiedriem esiet iecerējusi ! Veiksmi Jums !*

= 4 =
SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA.

Humors patiesībā ir izmisums, kas atsakās uztvert sevi nopietni. Lai to izprastu, ieskaties slavenu un ne-slavenu ciniķu skaidrojošā vārdnīcā.

- AIZMĀRŠĪBA = Dieva dāvana, kas dota parādniekiem, lai kompensētu viņu sirdsapziņas trūkumu.
ATTURĪBNIEKS = Cilvēks, kurš padodas kārdinājumam liegt sev baudu.
ATVAINOŠANĀS = Vienīgais, kas ļaus jums paturēt pēdējo vārdu.
ALKOHOLISMS = Vienīgā slimība, ar kuru sirgstot jūs apzināties, ka neesat slims.
BAUMAS = Māksla nepateikt neko tā, lai praktiski nekas nepaliktu nepateikts.
BAUMAS = Vienīgā ražošana, kas pati finansē savu šantāžu.
BĒRNĪBA = Dzīves laiks, kad tu vari izmēdit spoguli! Pusmūža vecums ir tad, kad spogulis sāk atriebties!
CERĪBA = Aizkavēta vilšanās.
DĀMA = Sieviete, kura piespiež vīrieti uzvesties kā džentlmeni.
DARBS = Tas, kas izplešas, lai piepildītu laiku, kurš atvēlēts tā paveikšanai.
DESAS = Maizes drupačas kaujas ietērpā.
DIPLOMĀTIJA = Māksla atkārtot “labs sunītis” tikmēr, kamēr nav atrasts akmens.
DRAUDZĪBA = Mīlestība bez spārniem.
DRAUGI = Dieva atvainošanās par jūsu radiem.
DEJOŠANA = Bērnišķīgs mēģinājums uzgleznot vēja krāsu.
DZĪVE = Traģēdija, skatoties no tuvuma, bet komēdija, skatoties pa gabalu.
FUTBOLS = Tas ir nevis, dzīvības un nāves jautājums, bet gan kaut kas daudz svarīgāks.
GRĀMATAS = Priekšmeti, kas nepieciešami pieklājīgu cilvēku trūkumu labošanai.
GREIZSIRDĪBA = Pūķis, kurš nokauj mīlestību, izliekoties, ka uztur to dzīvu.
IEDOMĪBA = Veselā sprāta plūstošas smiltis.
KOSMĒTIKA = Tas, kas vajadzīgs, lai izskatītos dabiski.
LAIKS = Tas, ko cilvēks cenšas nosist, un tas galu galā nosit viņu pašu.
LAIME = Ne tik daudz iegūt to, ko vēlaties, kā gribēt to, kas jums pieder.
LAPSA = Vilks, kas sūta ziedus.
LASĪTĀJS = Kāds, uz kuru attiecas likums par apdraudētajām sugām.
LAULĪBA = Loterija, bet zaudējuma gadījumā nav iespējams saplēst bilieti.
MĀKSLA = Meli, kas liek mums aptvert patiesību.
MĪLESTĪBA = Ārkārtīgi grūta atklāsme, ka reāls ir arī kaut kas cits, ne tikai mēs paši.
MĪLESTĪBA = Neprāts ar līdzdalībnieku.
NEPACIETĪBA = Gaidīšana steigšus.
OPTIMISMS = Neveiksmes radīts reibums.
PADUSES = Ķermeņa daļas, kas vada klusi svīstošu dzīvi.
PENSIJA = Neglītākais vārds visā valodā.
PIEREDZE = Vārds, kādā visi dēvē savas kļūdas.
RAKSTURS = Tas, kas jūs esat tumsā.
REKLĀMA = Ar likumu atļauti meli.
SEKSS = Emocijas kustībā.
SIERS = Piena lēciens pretī nemirstībai.
SIEVIETES = Vienīgā ekspluatētā grupa vēsturē, kas tikusi idealizēta par savu vājumu.
SIRDSAPZIŅA = Tas, kas smeldz, kad viss pārejais jūtas labi.
SLINKUMS = Braukšana ar divriteni pa brugi, lai nokratītu pelnus no cigaretēs.
SMADZENES = Aparāts, ar kuru mēs domājam, ka domājam.
SPOGULI = Priekšmeti, kuriem pirms atstarošanas vajadzētu labi padomāt.
STRĪDS = Kad divi cilvēki cenšas pateikt pēdējo vārdu.

Rakstnieku (A.Bīrsa, L.Sefiensa, O.Hefernena, Dž.Džordana, D.Kaminssa, V.Vendžersa, M.Mensfilda, Lords Bairona, J.O.Nīla, Č.Čaplina, K.Kukurīša, P.Pikaso, K.Kleina u.c.) domu graudus sakāmvārdos

apkopoja Agita Vilnīte un Kārlis Kukuris.

= Turpinājums nākamajā “PARKĀ”...=

MĒNEŠA NOTIKUMI .

Koncerti un izstādes.

No 4. – 10. oktobrim visā Latvijā notika akcija ar nosaukumu “Arī garīgi slimajiem ir cilvēktiesības”, lai pievērstu sabiedrības uzmanību šo slimnieku problēmām un veicinātu to integrāciju sabiedrībā. Akcijas ietvaros tika organizēti koncerti un izstādes pa visu Latviju, arī Strenču PNS pacientu.

5. oktobrī Valmieras jaunatnes centrā “Vinda” tika atklāta mūsu avīzes fotogrāfa Alda Ozoliņa fotoizstāde, kurā dominēja daba un tās neatkarīgajamais skaistums. Klātesošie pateicās Aldim par uzdrīkstēšanos, darbu labo kvalitāti un izteica cerību, ka Aldis neapstāsies pie sasniegta, bet turpinās sava fotomākslinieka talanta attīstību un priecēs citus izstādēs arī turpmāk. Novēlam Aldim tā turēt! Tu vienmēr vari saņemt mūsu atbalstu!

Bet tas vēl nav viss... 6. oktobrī Valkas kultūras namā notika Strenču PNS un Valkas aprūpes centra koncerts, kā arī atklāta šo iestāžu pacientu dailrades izstāde. Izstādi atklāja mūsu slimnīcas galvenā māsa Jekaterina Jeremejeva, kura paveikusi lielu darbu, lai šādi svētki vispār notiktu. Viņa uzsvēra, ka garīgi slimajiem biežāk un nebaidoties jāiet sabiedrībā ar šādām aktivitātēm, lai mazinātu atsveinātību, sabiedrībā esošos aizspriedumus un labāk integrētos sabiedrībā. Redzot šo pacientu darbus izstādē visi bija vienisprātis, ka tie nav sliktāki par veselo cilvēku darbiem, bet dažreiz pat izteiksmīgāki un košāki.

Pēc izstādes atklāšanas atbraukušie pacienti apvienojās koncertā, kuru noskatījās un vēlāk atspoguļoja savā avīzē arī “Ziemeļlatvijas” korespondenti. Pacientu izjustā uzstāšanās un dažu dziesmu vārdi aizkustināja skatītājus līdz sirds dzīlumiem, par ko liecināja asaras viņu acīs. Kaut arī neiztika bez klūmēm, skatītāji bija saprototi un aktīvi atbalstīja koncerta dalībniekus ar aplausiem, bet Valkas invalīdu biedrība visus sveica ar ziediem. Šis koncerts vēlreiz pierādīja, ka mēs varam visu, ja gribam, un arī starp pacientiem ir talantīgi cilvēki.

Paldies visiem, kas organizēja šos pasākumus, kuru noslēgums bija Rīgā 10. oktobrī. Mēs zinām, ka tas nebija viegli un prasīja lielu atdevi un ieguldījumus, bet mēs sajutām Jūsu rūpes par mums, sapratni un sirds siltumu, un varbūt tas bija tas, kas visvairāk mums nepieciešams. Pateicamies par to un ceram, ka tā nebija pēdējā akcija un tā radīs turpinājumu.

= Ar savām domām dalījās Inga Laicāne =

Noslēguma pasākums Rīgā.

Bija pienācis 10. oktobra rīts. Mums pacientiem un viņu atbalstītājiem bija ar autobusu jābrauc uz Rīgu, lai piedalītos noslēguma pasākumā Vērmaņdārzā.

Šis rīts bija īpašs, jo pirmais sniegs aicināja domāt gaišas domas. Taču, aizbraucot uz Rīgu, šī ainava izbālēja. Par spīti aukstumam un rudenīgai dienai koncerts Vērmaņdārzā izdevās. Normunda Rutuļa uzņācienam par godu uzspīdēja pat saulīte, kas sasildīja ne vienu vien sirdi, līdz pat asarām. Vienojāmies arī kopīgā dziesmā “Cālus skaita rudenī”. Pārdomu pilna bija Normunda Rutuļa dziesma “Nekur nav tik labi kā mājās”. Tik tiesām, mājās dzīvot, sajust mājas ēdiena garšu, sirds siltumu no apkārtējiem – tas ir ļoti svarīgi un vajadzīgi. Kaut tā varētu būt visiem!

Savu priekšnesumu sniedza Strenču kultūras nama folkloras kopa “Gaujmalietai”. Viņu dziedātās dziesmas par Gauju, akordeona pavadījumā, tās izskanēja pārliecinoši un sirsniņi.

Arī “Putnu dārzs”, kurā dzied bijušie “Dzeguzēni”, skanēja sirsniņi un ar atdevi. Tas bija skaisti.

Jā, Santa Kasparsone un Ēriks Gruznīš ar savām mīlas dziesmām vēlreiz lika atcerēties, ka mīlēt vienam otru un būt mīlētam ir tik ļoti svarīgi. Bez tā nu nekā...

Piemirsu pavism, koncertu atklāja Marija Naumova, pēc kuras spēleja “Autobuss debesīs”. Marts- Kristiāns Kalnīš ar saviem domu biedriem – muzikantiem uzstāšanās beigās visus vienoja kopīgā dziesmā “Redzat, atkal ir debesis pušu”. Tas bija neaizmirstami!

Strenču kultūras nama vidējās paaudzes deju kolektīvs “Tīne” tā aizrāva publiku, ka ovācijām nebija gala. Allažu vokālais ansamblis “Sapnis” aizkustināja skatītāju ar savu patieso un dabisko dziesmu izpildījumu. Kārlis ar savu izpildījumu lika aizdomāties par ļoti svarīgām lietām. Tas patika visiem! Induļa un Ērika priekšnesums bija patiess un no sirds, kas lika aizdomāties par mums tuvām problēmām. Paldies viņiem!

Vēl ko gribētu piebilst... Braucot uz mājām izskanēja frāze: ”Es šodien jūtos kā dzimšanas dienā!” Tas noteikti bija domāts par dāvātajiem ziediem, ko pasniedzām saviem māksliniekiem. Mēs svētdien visi bijām laimīgi, kaut šādu laimes un prieka brīžu būtu vairāk. Vēlreiz paldies visiem, kas atbalstīja un finansēja šo pasākumu. PALDIES, PALDIES ...

Pielikums: Koncerts bija sirsniņš un prieka pilns, taču skatītāju bija pamaz. Laikam jau mūsu sabiedrība vēl nav gatava pieņemt mūs, cilvēkus ar īpašām vajadzībām, tādus, kādi mēs esam. Tomēr gandarījums par šo pasākumu liels. Šo dienu pārdomājot un uzliekot savas domas uz papīra, manas acis visu laiku mirka asarās.

Bet mēs cīnīsimies par savu vietu zem saules! Tas ir noteikti ...

= Daira Kozure =

Pacientu replika.

Sarūgtina tas, ka ne visi slimnīcas darbinieki ir vienisprāt ar šīs akcijas mērķiem. Daži pat ikdienā neuzskata par vajadzīgu atbildēt uz pacienta “Labdien!”, kas ir elementāra pieklājības norma, un tas pazemo. Ja pat šeit – mūsu slimnīcā ir tāda attieksme, tad par kādu integrāciju sabiedrībā mēs visu šo nedēļu runājām?

Skats uz koncertu no 1. rindas 2. soliņa...

Valstī ir 49 tūkstoši cilvēku ar psihiskās veselības traucējumiem. Lai rosinātu sabiedrību, valdību un pašvaldības saskaņāt un saredzēt mūs un mūsu problēmas, Latvijas MA Psihiatrijas Māsu (PM) apvienība (PMA) un SO “Paspārne” sadarbībā ar Latvijas Cilvēktiesību un etnisko studiju centru (LCESC), “Aknīstes PNS” Pacientu padomi un mediju grupu “Hansa Media” apvienojās sabiedrības informēšanas kampaņā “Arī garīgi slimajiem ir cilvēktiesības”. Tā notika no š. g. 4. oktobrī un noslēdzās Pasaules Veselības organizācijas Garīgās veselības dienā – 10. oktobrī, Rīgā.

Akcijas ietvaros norisinājās preses konference, semināri, publikācijas presē, pacientu radošo darbu izstādes, koncerti, Latvijas TV – 1 reklāma par kampaņas tēmu, radijumi “Kopā” un “Viss notiek”. Noslēguma koncertu vadīja Aknīstes PNS sociālā darbiniece, SPP koordinatore Līga Rācene. Folkloras kopa “Gaujmalietai” (arī Gita Taube – 1.nod.) un deju kolektīvs “Tīne” (arī Ralda Ziemule – centra “Rasa” mūzikas terapeite) pārstāvēja Strenčus, savukārt slimnīcas pārstāvēja dziedātāji, mūziķi no Allažiem un mūsu slimnīcas (Ēriks Veisis, Indulis Čirulis un Kārlis Kukuris – visi 3. nod.).

Vēl koncertēja "Autobuss debesīs", "Putnu balle", Normunds Rutulis, Ēriks Gruzniņš, Eirovīzijas – 2002 uzvarētāja Marija Naumova – šie vārdi komentārus neprasa!

Dalībniekus un skatītājus uzrunāja mūsu slimnīcas galvenā māsa, PM apvienības prezidente Jekaterina Jeremejeva, Veselības ministrs Rinalds Muciņš, LCESC programmas direktore Jeva Leimane – Veldmeijere, Antons Seiksts, Aknīstes PNS PP pārstāvis Ainārs Leitāns, mūsu slimnīcas pacientu pārstāvji – Agita Vilnīte un Kārlis Kukuris.

Mīļais lasītā! Ieraugot sev blakus skatuves zvaigznēs – M. Naumovu, N. Rutuli, M. K. Kalniņu un pārējos, ne pa jokam satraukti bija mūsu pārstāvji, tomēr Indulis Cīrulis un Ēriks Veisis izpildīja A. Čaka dziesmu "Tev" (Liepas satumst...), bet Kārlis Kukuris dziedāja R. Paula – Z. Brieža "Rīta dziesmu" (stāvot uz "Vēmanīša" skatuves un dziedot, viņš vēl nezināja par jaunākā brāļa nāvi). Domāju, ka visi trīs 3. nodajās puiši nodziedāja godam. Tā turpināt!

Protams, ka Rīgā mūsu pārstāvus vajadzīgākajos brīžos atbalstīja karsēju pulciņš: Inga Esīte (centra "Rasa" vadītāja, "Parka" galvenā redaktore), Daira Kozure (SPP aktiviste, dziedātāja, "Parka korespondente"), Ārija Ābola (6. nodajās darba terapijas instruktore), Alla (aktiviste, dziedātāja – 6. nodajā), Inga Laicāne (SPP aktiviste, "Parka" māksliniece – 1. nodajā), Aldis Ozoliņš ("Parka" fotomākslinieks).

Pie Strenču domes autobusa stūres aprakstītājā svētdienā strādāja šoferis Jānis. Paldies viņam!

Ēriks, Indulis un Kārlis ar avīzes starpniecību par iespēju piedalīties koncertā izsaka viissirsniņgāko paldies Jekaterinai Jeremejevai, Aldai Zeiļukai, Raldai Ziemulei un Ingai Esītei!

=Pasākumu apmeklēja – visu redzēja, dzirdēja un centās aprakstīt Kuks*s=

Akcijas atbalstītāji un organizētāji uz Vēmanīša skatuves.

Mūsējie skatītāju rindās koncerta laikā Rīgā.

Pārdomas pēc pirmās pacientu sapulces 1. nodajā.

2004. gada 13. oktobrī 1. nodajā notika pirmā pacientu sanāksme, kuras mērķis bija izveidot nodajās Pacientu Padomi. Uz sanāksmi bija ieradušās tikai 16 pacientes. Tas ir ļoti maz, bet ar varu uz šo pasākumu neviens netika vilkts. Par sanāksmes laiku un vietu jau iepriekš tika paziņots, tā kā attaisnoties par nezināšanu nevarēja būt ne runas.

Sanāksmi vadīja Ilze Vimba – 1. nodajās paciente. Sākumā tika paskaidrots, kas vispār ir Pacientu Padome, tās galvenie uzdevumi un nākotnes iespējas. Ilze savā stāstījumā izmantoja materiālus no Aknīstes slimnīcas Pacientu Padomes dotā materiāla. Viņiem šāda padome jau izveidojusies 2000. gadā un ir jau liela pieredze tās izveidošanā un darbībā.

Pārējās pacientes izrādīja lielu interesu par šo iegūto informāciju. Mārīte Bērziņa dalījās savā pieredzē, jo slimnīcā jau pavadījusi ilgāku laiku un ir aktīvi iesaistījusies dažādos pasākumos (apmeklējusi datoru nodarbības, muzikālās terapijas nodarbības un aktīvi iesaistītās pacientu rīkotajās talkās). Vēl savas pārdomas izteica pacientes R. Tomsone, M. Veise, A. Surdska, I. Groša.

Sanāksmes otrajā daļā notika Pacientu Padomes vēlēšanas, kurās piedalījās 13 pacientes. Tika ievēlēta nodajās Pacientu Padome šādā sastāvā: Ilze Vimba, Mārīte Bērziņa, Maruta Veise, Vineta Hermane, Marina Otsa, Marina Lazdiņa un Ilga Timermane. Slimnīcas Pacientu Padomei kā 1. nodajās pārstāvē tika ievēlēta Ilze Vimba.

M. Bērziņa ierosināja atkārtoti sasaukt nodajās pacientes uz sanāksmi, jo nedrīkst pieļaut kļūdu – varbūt vēl kāds aktīvists ir palicis ārpus kārtas. Nākošā sanāksme notiks nedēļas nogalē un 19. oktobrī varēsim droši nosaukt visus kandidātus uz nodajās PP.

Jaunizveidotās PP vārdā I. Vimba izteica pateicību nodajās pacientēm par aktivitāti sanāksmē. Ilze uzsvēra, ka ikvienam ir jāiesaistīs pašpalīdzības grupās, lai varētu pilnveidot sadzīves apstākļus nodajā un slimnīcā.

Patiess prieks mums ir par tām pacientēm, kuras čakli palīdz nodajās personālam gan telpu, gan teritorijas uzkopšanā. Šoruden tas ir īpaši redzams. Paldies un vēlreiz vēlām Pacientu Padomei veiksmi turpmākajā darbā!

= Ar cieņu – Ilze Vimba =

Pacientu Padomes sanāksme 6. nodajā.

2004. gada 19. oktobrī notika 6. nodajās Pacientu Padomes dibināšanas sapulce, kurā piedalījās 25 cilvēki. Kā Slimnīcas Pacientu Padomes novērotāji sapulcē piedalījās Viesturs Petrovs un Kārlis Kukuris (abi no 3. nodajās).

Šajā sapulcē nodajās Pacientu Padomei tika ieteiktas 5 kandidatūras. Balsošanas rezultātā par padomes loceklēm tika ievēlētas: -Agita Vilnīte, Sanita Auziņa, Ineta Ruka, Valda Ostrovska un Ginta Vazoliņa. Pamatojoties uz balsojuma rezultātiem, par 6. nodajās Pacientu Padomes priekšsēdētāju tika apstiprināta Agita Vilnīte, bet par priekšsēdētājas vietnieci Sanita Auziņa. Pēc Padomes apstiprināšanas notika diskusijas par dažādiem jautājumiem, kas ir svarīgi lielākajai pacientu daļai. Diskusijā tika iesaistīti arī abi SPP novērotāji.

Dibināšanas sapulces dalībnieces uzdeva ievēlētajai padomei līdz 2004. gada 30. oktobrim izstrādāt nodajās Pacientu Padomes darbības programmu un statūtu.

= Agita Vilnīte & Kārlis Kukuris =

NO REDAKCIJAS PASTA SOMAS ...

“Īstenā pasaule ir šeit.”

Te nav žoga, te ir tikai durvis, kurās nav roktura. Tā nav apsardze, kas staigā un uzrauga mūs, – tā ir sirsnība un sapratne. Tā ir pasaule cita. Šī pasaule ar kaut ko ir atdalīta no ikdienas, no tās pasaules, kādu mēs izprotam. Bet ja viņā, tajā pasaulei, ieskaties vērīgāk, ielūkojies un ieklausies, kaut kas pamostas tevī. Īsts, patiess, nenotēlots, bet tieši dabisks. Lūk, šī tiešām ir īstā cilvēku pasaule. Varbūt tā arī vajadzētu dzīvot, ja mēs šo pasauli varētu tiešām nosaukt par īstu cilvēka dzīvi, kurā nespēlē teātri, kurā nemelo, kurā nepārspīlē neko vairāk, kā tas ir. Te var redzēt cilvēku ciešanas, ikkatra sāpes, ko ir nodarījusi tā saucamā gudrā, īstā pasaule. Cik ir nodarījuši cilvēka bērnam pāri... Vai tiešām ir sods kāds? Bet vajadzētu tādam būt! Bet vai no tā vieglāk klūs mums? Teiksim – piedodiet mums, mēs piedosim Jums.

= Anna =

“Vasarai aizejot”

Kāpēc, kāpēc man ir skumji?
Vai tiešām tādēļ, ka beigusies vasara.
Pienācis rudens ar salnām, lietavām,
īsākām dienām.
Bet es saku – nebēdā mana sirds!
Arī rudenī ir skaisti un Saulaini.
Priecājies par daudzkrāsaini
nokrāsotām koku lapām.
Katram kokam rudenī ir sava nokrāsa.
Ak, ruden! Būtu vienīgi jauki,
Ja tu spētu savu zeltaino nokrāsu
saglabāt līdz baltajai ziemai,
Tad katras cilvēka sirds būtu priecīgāka.
Mēs neizjustu tavu dubļaino zemi,
Neredzētu tavus kailos kokus.
Atnāktu pēc tevis ziema,
Visa zeme, visi koki pārkāatos
ar balto sniega segu...

= Mudīte Raiskuma =

Tik saldi apburts loks, pa kuru eju!
Gan ceļos debesīs, gan grimstu bezizejā.
Kā važās iekalts bruņnieks
spiests esmu paslēpt savu seju,
Jo lepnumis salauzts –
es Tev kā puika pakal skreju...
Kā lavīna no Everesta neapstādināma,
es taisni peklē vejos.
Tur par mirkli laimes
gars mans mūžu mokās klejos.
Tu – eņģelis no velna,
jo gan jau aizrausi Tu mani dreļlos,
Un citas iespējas man nav,
jo tik un tā jau atkal krītu
Tavā priekšā ceļos!

= Aļona Logina =

Ak, Tu viena, mazā priede,
Ko Tu pati maisies -
Domā, ka mājā laiks laisties!
Nu, nezin vai, tad jau labāk lai,
Kad būs prāts,
Tad plauks pat slotas kāts!

= Lasītāja =

Jau pusnakts tuvojas

un nakts ir priekšā,

Tu domā...

Kāpēc gan Tavā somā
ir tukšs un grabošs gaiss,
Kā maišs, kas plandās vējā,
Kā dodoties virpuļu dejā,
Kā manas izjūtas šobrīd ...

= Lasītāja =

Varbūt šodien būs tāda pēcpusdiena,
Ka varēšu iet... Kur?

Nezinu, kur vedīs vēja pūsma,
Un ļaužu drūzma..

Bet kāpēc man būtu jādara tā-
Pajautā?

Tu zini? Vai nezini? Vajag padomāt...
Nu lasi, tad saki -

Ko domā Tu par šo peršiņu!

= Lasītāja =

Ko domā Tu...

Vai var tā – dzīvot kā pasakā =

Tu jau esi tāda prasta
un reizē neparasta – jā!

Bet pats kāds esi?

Vai vari atbildēt?

Nezini? Tad gaidi pavasari!

= Valda Ostrovska =

Vairs nebūs kā... (Peksim)

Es jūtu = no šīs dienas

Vairs nebūs kā = bijis.

Saule uzsmaidīs = savādāk

Un bālais mēness jau šonakt

Spēlēt iemācīties.

Nekas nebūs kā = senāk,

Kā toreiz = kad skanēja

Atzīšanās un Dzērves.

Nekad vairs nebūs kā = senāk

Tu šonakt jau spēlē = Tur.

Un tad, kad nebūs kā = bijis,

Nāks jauna saule un diena.

Tā nāks pa sidraba = birzi

Basām kājām un = smaidot

Jo skumjas tai = nepiedos. = Kuks*s =

Būdama mājās nevēlētos zaudēt kontaktu ar slimnīcas darbiniekiem – mūzikas terapeitu, kustību terapeitu u.c. Es vēlētos arī darboties atbalsta grupā, jo man patīk kontaktēties ar cilvēkiem, kuriem ir tādas pašas problēmas kā man. Un vēlētos daudz ko jaunu uzzināt no medicīnas darbiniekiem. Vēlētos kopīgas izklaides.

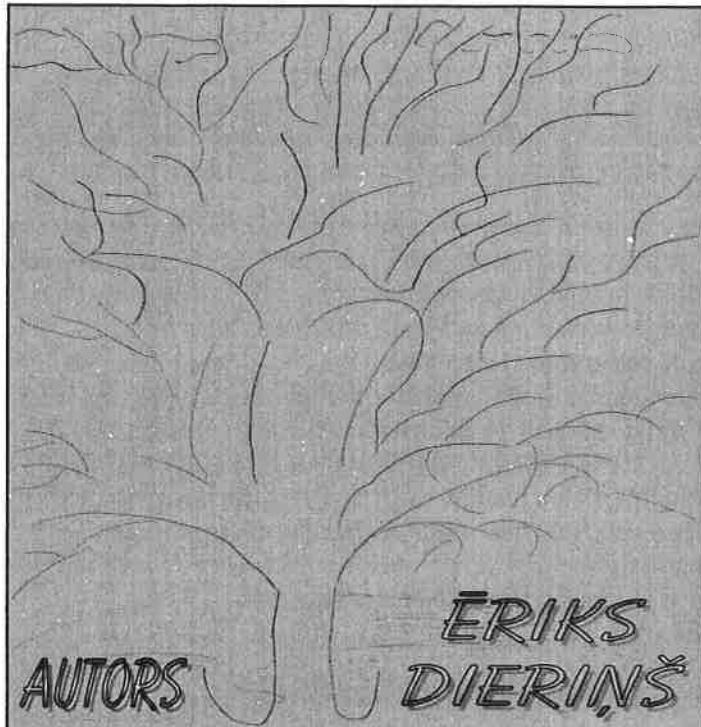
No sociālajiem darbiniekiem vēlētos atlaides par zālēm. Daudzi pacienti, izrakstoties no slimnīcas, jūtas kā kucēni ūdenī, jo nav līdzekļu dārgo zāļu iegādei. Un vēl, lai sociālās palīdzības dienesti vairāk sadarbotos ar pašvaldību.

= Lasītāja =

«Крик души !!!»

Ты, лучик солнца по утру,
Ты, яркая звезда на небе,
Ты, рыбка золотая в синем море,
которую мне не поймать.
Душе покоя нет и сердце стонет
И в голове моей «бардак».
Не знаю, как об этом рассказать Тебе!
Как объяснить Тебе не знаю ?
Боюсь, что не поймёшь,
И за любовь, мне ...
В который раз я призываю
Мой уснувший разум.
В который раз хочу
Любовь свою оставить.
Мне не под силу справится с собою,
Мне не под силу о Тебе не думать.
Я не могу Тебя забыть...

=Алёна Логина=

Aleksandrs Čaks "Lūzums".

Pēc gada gads. Bet tukšums sirdī savāds.
Nez vai tā mīla, pagurums vai lāsts?
Jeb nojauta, ka nav nekā vairs sava,
Bet elpā smok vēl kaut kas neatvāzts?

Es labi jūtu = kaut kur dvesmo rozes,
Bet man no loga pelēks aukstums velk.
Man stīvie pirksti papirosu groza,
Uz zobiem dūmi brūnas zeķes velk.

Es viens. Tik puķe vēl uz loga blakus.
Tik kaktā mitrums zajš kā dīvains stāds.
Un drēbēs, drēbēs prasta krogus smaka,
Kur parāds nemaksāts.

Tu, jaunība! Vējš, kas man dzēris matus.
Vējš, kas no lūpām valgmi rāvis prom.
Kur sirds, es jūtu tagad rētu platu,
Un mieru dod man spēj vairs tikai broms.

Tu, jaunība! Kā spēju Tevi pārdot
Un palikt viens, un savās sāpēs skurbt?
Kas pateiks man tos nezināmos vārdus,
Kas jaunību man dotu vēlreiz šurp ?

Uz logu sirma salnas plēve klājās.
Zem plakstiem lēnām svina smagums gulst.
Un dziļi rokas man zem audiem stājas
Pirms laika pulss.

Bet nē, tā nav. Es tālu vēl no gala.
Es tikai tagad gribu īsti sākt.
Tie pārsteidzās, kas manu dzīvi dala.
Kas līdz grib nākt?

Kas līdz grib nākt? Viss plūst kā smilts garām.
Bij' dzīve man kā neaizsniedzams plaukts.
Un pilns reiz mērs. Es zinu, kas man darāms.
Es tikai stāds, kas nevar šeit vairs plaukt.

Ar kaislu prātu, izvandītu seju,
Kā laukā izsviests, sakņupis un greizs=
Es atpakaļ uz savu zemi eju
Pie tiem, ko viegli atstājis es reiz.

Bet es ar Jums. Kur dzīve, tur ir baigums
Un kaislas alkas no tā brīviem būt.
Es Jūsu tvanā redzu tik daudz maiga,
Kas pasaulei reiz līdzēs citai kļūt.

Mēs iesim zāli bruģa ojos saudzēt,
Ar sauli pildīt ielu rensteles.
Pirms slava nāks, būs jākrīt mums vēl daudziem.
Bet tikai nāvē jaunu dzīvi nes.

=Dzejoli iesniedzis Kuks*s =

NEDAUDZ BRĪVAJIEM BRĪŽIEM ...

Receptes Tavam galdam :

Olu kotlettes (2 porcijām)	Augļu deserts ar saldo olu mērci (4 porcijām)
<p>Sastāvs: 5 olas; 40 g sviesta; 100 ml piena; 40 g mannas; 20 g locipu; 40 g rīvmaizes; sāls; eļļa cepšanai.</p> <p>Gatavo: pienā vāra pussķidru mannas biezputru, nedaudz atdzesē, pievieno 1 jēlu olu, sāli, sakapātus locipus un cieti vārītas olas. Veido ovālas formas kotlettes, pamērcē rīvmaizē un cep eļļā zeltaini brūnas.</p>	<p>Sastāvs: 400 g melones; 2 kivi; 2 nektarīni. Mērcei: 2 olas, 2 olu dzeltenumi, 150 g cukura; 150 ml baltvīna; 50 ml ūdens; $\frac{1}{2}$ citrona.</p> <p>Gatavo: Mērce. Olas un olu dzeltenumus saputo ar cukuru, pielej karsētu baltvīnu, ūdeni. Nomizo citronu un mizas sloksnītes pieliek mērcei. Mērci karē ūdens peldē, nepārtraukti maisot, līdz masa kļūst viendabīga un iebiezē. Gatavai mērcei pievieno citronu sulu (citronu miziņas izņem). Augļus griež šķelītēs, kārto traukā un pārlej ar atdzesētu mērci.</p>

Anekdots.

Tūrists uzrunā vietējo iedzīvotāju:

- Vai jūsu pilsētiņā gadījumā nav dzimis kāds no pasaulei pazīstamiem cilvēkiem?

Uzrunātais, ne mirklī nešauboties atbild:

- Pilnīgi izslēgts! Te dzimst tikai zīdaiņi.

- Skolotājs man jautāja, cik ir divi reiz trīs. Es atbildēju – seši. Pēc tam viņš man jautāja, cik ir trīs reiz divi...

- Tas jau nu katram stulbenim ir skaidrs!

- Es arī tā teicu...

Tiesnesis Džonsam jautā: - Jūs esat precējies?

- Jā.

- Ar ko?

- Ar sievieti.

- Nemūļkojieties! Katrs precas ar sievieti!

- Nesakiet vis! Piemēram, mana māsa... Viņa ir precējusies ar vīrieti.

- Vai Jums nebūtu grūti pateikt, cik pašreiz ir pulkstenis?

- Būs gan grūti!

- Kāpēc?

- Lai es varētu atbildēt uz jautājumu, man vispirms jāiepazīstas ar to kungu lepnajā mētelī ar kažokādas apkakli, jāuzaicina viņš uz restorānu vakariņās, jāielej vīnā miega zāles, jāizvelk no viņa kabatas naujas maks, jāaižbrauc uz veikalu, jānopērk pulkstenis, tad jāatgriežas pie Jums un jāpasaka, cik tas rāda...

- Biļete maksā vienu dolāru! – stadiona kasieris informē vīrieti, kurš iedeviš 50 centus un lūdz biļeti uz futbola maču.

- Saprotu, taču mani interesē tikai viena komanda.

Laulāts pāris apstādina taksometru. Vīrs jautā:

- Sakiet, lūdzu, cik maksā brauciens līdz stacijai?

Šoferis: - Piecus latus!

Vīrs jautā vēl:

- Bet cik, ja braukšu kopā ar sievu?

Šoferis: - Tik pat!

Vīrs pagriežas pret sievu:

- Es taču teicu, ka tu neesi ne plika graša vērtai!

Plikpauris, pirkdams aptiekā tūbiņu matu atjaunošanas līdzekļa, drošības labad apvaicājas:

- Bet vai šis līdzeklis tiešām man palīdzēs?

Pārdevējs:

- Noteikti palīdzēs. Vai redzat to ūsaini, kas sēž pie kases? Tā ir mana sieva, viņa tikai pamēģināja ar zobiem atvērt tūbiņu.

Daiļais princis trīs dienas un trīs naktis skūpstīja Apburto princesi. Pēc tam nospļāvās un apglabāja.

Šņabis ir viltīgs: tu aizmiedz apmierināts, bet pamodīs jūti – kaut kā pietrūkst.

Mednieks atgriežas no medībām acīmredzami pārskaities. Sieva jautā, kas par lietu. Mednieks:

- Lapsa gan ir viens ļauns un viltīgs zvērs!

- Kā tā?

- Ieraugu lapsu, šauju, lapsa nokrit. Eju klāt. Lapsa guļ. Pieeju klāt, izrādās, suns guļ!

Darbinieks saka savam bosam:

- Ja Jūs pie algas nepieliksiet simts latu, es visiem teikšu, ka Jūs man pielikāt divus simtus...

Vada komandieris liek kareivjiem nostāties ierindā un jautā:

- Kurš brauks uz kartupeļu talku?

No visiem tikai viens pasper soli uz priekšu.

Komandieris:

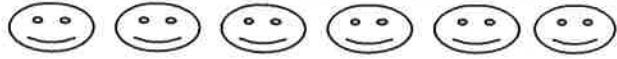
- Labi, mēs braucam, pārējie nāks kājām.

Lielās trīs žurku tēviņi.

Pirmais: - Es esmu superžurka, man nav nekādu šķēršļu, es varu izspraukties cauri jebkurai sienai.

Otrais: - Es esmu vēl superīgāka žurka! Es ēdu pilnīgi visu, ieskaitot indes.

Trešais: - Jūs esot tik superīgi, ka man jums nav ko teikt. Iešu labāk pie savas kaķenes...

= Materiālus iesniedza Ineta R. Un Agita V. =

PATEICĪBAS.

KRISTAI VĀVEREI UN VIŅAS KOMANDAI !

Ja manos spēkos būtu īstenot kādu vēlējumu, man būtu grūti izvēlēties, kādu dāvanu sniegt, lai darītu Tevi laimīgu. Skaistums ir bīstams, gudrība jānopelna, mīlestība ir paša izvēle. Bet galu galā es tomēr saprotu, ka vislabākā dāvana ir drosme.

Lai vienmēr būtu mīloša sirds un arī modrs prāts ! / Pema Brauna /

Par kampaņu "Arī garīgi slimajiem ir cilvēktiesības"...

Informācija "Parkā" ir, tomēr vēlos uzrakstīt vēl kaut ko, kas man liekas nozīmīgs.

2004. gada 10. septembrī slimnīcā ieradās LTV-1 raidījuma "Viss notiek" radošā komanda. Tā kā šis fakts skāra arī mani biju uztraucies ne pa jokam. Ieraugot un izdzirdot Kristu Vāveri, vienā mirklī manī radās maksimāla drošības sajūta. Sapratu, ka Kristai un viņas komandai varu uzticēties, ko arī nenožēloju. Šī trauslā sieviete ar neparasto sirsnību, sapratni, iejūtību un dvēseles spēku ! Jā – manuprāt tieši tāda ir Krista.

Es šobrīd sajemu LTV-1 skatītāju vēstules ar uzmundrinājuma un atbalsta vārdiem. Kopš sižeta filmēšanas ir pagājis kāds laiciņš. Ar mani ir notikušas pozitīvas pārmaiņas. Es vairs neesmu un nejūtos viens. Ticu, ka mūža drūmākie mirkļi ir pagātnē. Lepojos, ka pazīstu šos kolosālos, jaunos cilvēkus = Kristu un viņas komandu.

KRISTA!

SIRSNĪGS PALDIES TEV PAR TO, KO TU DARI AR SAVIEM DOMU BIEDRIEM !

VĒLU TEV ARĪ TURPMĀK

DAUDZ CILVĒCISKAS LAIMES, RADOŠAS VEIKSMES UN PATIESĪBAS MIRKĻU !

= Apbrīnā, pateicībā un cieņā Kārlis Kukuris un pārējie =

*Skaudrais liktenis ir ar mums.
Kāpēc Likten' Tu ar mums
Launu joku izspēlējis esi,
Ka mums jāatrodas šeit,
Un mājas neredzam uz ilgu laiku.
Taču pierodam mēs dzīvot šeit,
Kā mājās savās.
Arī draudzenes mēs
pamazām jau kļūstam.
Dalāmies gan priekos, arī bēdās!
Cita citu atbalstam.
Skaudrais Likten', esi pacietīgs,
Gan jau labi būs ar mums !
Dzīves priekš mūsu sirdis atgriezīsies
Un veselas mēs atkal kļūsim.*

AR CIENU 1. NODALAS
SLIMNIECĒM.

= Mudīte Raiskuma =

IZSAKU LIELU PATEICĪBU

1. NODAĻAS PERSONĀLAM.

SIRSNĪGĀKIE SVEICIENI

MAZAJAI RITIŅAI.

VĒLU VEIKSMI, VESELĪBU,

MĪLESTĪBU !

= Linda, 1. nodaļā =

*Savējais meklē savējo,
Tad kād dvēsle smeldz,
Lai nekād mūsos nesarūs
Savējiem domātasi zelts !
/ K. Apšķruma /*

PALDIES

visiem labajiem cilvēkiem –
slimnīcas galvenajai māsai
JEKATERINAI JEREMEJEVAI,

RC "RASA" darbiniekiem,

1. nodaļas personālam,
avīzes "PARKS" veidotājiem
un visiem pacientiem, kas mani saprot
un palīdz cīnīties ar dzīves grūtībām !

LABU VESELĪBU !

VEIKSMI ARĪ TURPMĀK !

= Ilze, 1. nodaļā =

*Cik labi, ka mēs visi esam kopā,
Cits citam līdzās kā graudi vārpā,
Kopīgā priekā un cerībā
Gaišu rītdienu sagaidīt !
/ V. Kokle-Līviņa /*

DAUDZ SPĒKA UN IZTURĪBAS

TOPOŠAJAI

SLIMNĪCAS PACIENTU PADOMEI !

= 1. nodaļas pacientes =

NOVEMBRA AFIŠA

2. NOVEMBRĪ PLKST. 14 : 00
Pacientu Klubā
**HELOVĪNU
MASKU BALLE.**

Svētku programmā:

- Kas ir Helovīns ?
- Masku parāde (katrai nodaļai jāsagatavo maskas);
- Jautras spēles un atrakcijas;
- Dejas.

"HALLOWEEN" : Neskatoties uz to, ka Helovīns (31. oktobrī) nav oficiāli svētki, tā ir īpaša diena Amerikā. Helovīna svētkos bēri pārgērbjas dažādos kostīmos kā raganas, spoki, pirāti, monstri un citi. Māju logus dekorē ar spociņiem attēliem. Uz palodzēm noliek ķirbjus, kurus izdobj, izgredz tiem mizā sejas, lai, ieliekot ķirbī sveci, caur to spīdētu gaisma. Tos sauc par Džekiem – Lukturiem. Bēri staigā no vienas mājas uz otru, klauvē pie durvīm un saka: "Joks vai kārums!" Cilvēki no šīm mājām dod bēriem konfektes vai citus kārumus. Ja viņi tā nedara, tad bēri var viņus izjokot.

IEEJA BALLĒ – LABS GARASTĀVOKLIS.

VISU NOVEMBRI
Pacientu Klubā
TREŠDIENĀS
DEJAS NO 14.00 LĪDZ 16.00.

Par izmaiņām informēsim ar afišām.

NOVEMBRI
pie mums viesosies
JĒRCĒNU TAUTAS NAMA DZEJAS TEĀTRIS
ar Aleksandra Čaka dzejas uzvedumu.

SEKOJIET INFORMĀCIJAI !

CIENĪTAIS LASĪTĀJ !

Lūdzam Tevi savus sludinājumus, apsveikumus un korespondenci nākamajam avīzes numuram
iesniegt "PARKA" redakcijai līdz 10. novembrim !

= Tavs "PARKS" =

SLUDINĀJUMS:

Meklēju sev draudzeni.
Vēlētos sarakstīties un dalīties
dažādās problēmās.

Mana adrese: INĀRAI BALTAJAI
Jaunatnes ielā 1 – 1, Barkavā
Madonas rajons.

Lai sapnis baļts viņa dveseli aijā un
ķlusais miers ar saviem spārniem sedz...

Viestur !
Izsakām Tev visdziļāko līdzjūtību un
dalām bēdu smagumu ar Tevi,
dēlu smiltājā guldot.
=Draugi, "PARKS" un SP Padome =

Reiz dzīve tā var nodarīt Tev pāri,
Kad neredzi vairs ausmu vienu rīt!
Kaut kas tik melns ir iespraucies pār vari
Starp Tevi un starp saulī, kas Tev spīd.
Izsaku līdzjūtību Viesturam Petrovam
sakarā ar dēla traģisko nāvi.
= Zinaīda =

Virs zemes paliek sudraboti rīti,
Pusdzīve, liepu zaros apklaususi,
Bet otru pusī paņemot sev līdzi,
Ir mūžība pār kalnu aizgājusi.
Kārli ! Lai ticība, cerība un mīlestība
Tev palīdz pēc brāja nāves! Turies !
= Kolēgi no avīzes "Parks" =

Galvenā redaktore Inga Esīte. Redaktore Agita Vilnīte. Literārais redaktors Kārlis Kukuris. Māksliniece Inga Laicāne. Maketētājs Dainis Matisovs. Koresponentes Daira Kozure. Fotogrāfs Aldis Ozoliņš.

Par faktu precizitāti atbild autors, par sludinājumiem – to iesniedzēji.
Publikācijas ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

MŪSU ADRESE: Strenču slimnīca, RC "RASA", avīze "PARKS" Strenči, Valkas iela- 11, LV- 4730.

= Avīze iznāk vienu reizi mēnesī. Avīzes cena - 25. santīmi. =